

да жертвова) сестра си Мара (или Тамара както нѣкои по-
грѣшка јх називаватъ) за сѫпруга. —

Разумѣва се че това предложеніе на Шишмана III об-
радвало безкрайно Султанъ Мурата; и синъ-тѣ на Еврейката,
ако и Бѣлгарски Царь Шишманъ III, безсрѣмливо завелъ се-
стра си Мара, родена впрочемъ тоже отъ Еврейката, чакъ въ
Едрине, и јх придалъ на турчина Мурата I; при това формал-
нимъ образомъ потвѣрдилъ своето подчиненіе подъ тоя Турчинъ,
и защо?? *за да сѫсии сѫщїи си братъ* (поне по баща), и
да му разори малкото царство! Бѣднія Шишманъ III не е
предчувствовалъ вижда се, че Муратовія синъ Баязидъ ще сѫ-
сиши и разори неговото царство. . . . —

Въ 1365 год. Маджаритѣ намислили да завладѣятъ Видинъ, и цѣлото царство Страшимірово; и Людвикъ д'Анжу Маджарскія царь нападналъ на Видинъ, привzelъ го а Страши-
міра и фамиліята му зелъ въ плѣнъ, и ги держаъ запрѣти цѣли
4 години въ Гумникъ въ Кроація. Тоя Маджарски царь по-
искалъ отъ Папата католишки попове: за да преобрѣнатъ Бѣл-
гаритѣ въ католическата вѣра; и се разказва, че дѣйствително
тѣ преобрѣнали до 200,000 (?) Бѣлгари. Въ 1369 год. впрочемъ
Шишманъ III успѣлъ да освободи Видинъ, и избѣсилъ 15 Фран-
цискани калугери. Страшиміръ се освободилъ, возврналъ се и
сѣдналъ на престолъ-тѣ си въ Видинъ; но ушъ подъ опекун-
ството на Маджаритѣ. Тогава турцитѣ нахаждали въ Македонія;
клили, бѣсили, палили и всичко опустошявали; тѣй щото, Монахъ-тѣ Исаїа отъ Сересъ разказва: „че живитѣ завиждали на
уирѣлитѣ! . . . — Около 1370 — 1380 година, живѣялъ „Краль
Марку“, синъ на единъ Сѣрбски Князь Вѣлкашина. Той учредилъ
едно особно западно Македонско царство, съ престолни мѣсто градъ
Примѣз. Той е билъ всеизвѣстенъ по юначество си (даже и
до днесъ се вѣзвѣва въ ветите пѣсни); дѣйствовалъ е заедно съ
приятеля си Константина, който е живѣялъ въ „Велбуждъ“, и
е преименовалъ тоя градъ въ „Кюстендиль“. Около 1380 год. тѣ
и двамата были принудени да плащатъ дань Султану Мурату I,